

עין משפט
גר מצוה

כג א מ"י פ"ב מ'הל'
 קטועה הלכה ב' והלכה
 ב'
כד ב מ"י פ"ג מ'הל'
 הלכה ח' מ'תנ' ע"ן י"ז
כה ג מ"י שס פ"ב הלכ' י"ז
 טו"ע א' הדיע ק"י י"א
 טע"ף א' וי'תנ' קטע טע"ף
 ח'
ד ו'תנ' פ"יא מ'הל' אבות
 ה'תנ'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'
ז ה מ"י י"ג מ'הל' שטתה
 וי'תנ'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'
 כ"ח'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'
 כ"ח'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות שאני

כַּשֵּׁ – שהמים בורקין
אותה כן בורקין אותו
במזל משרש לך שומר
ובאו וזאת לא נמי מפרש
במא' ואר"י יתירה [ירוש']
כן ובא יתירה דרש, כן
היה י' זמרה בן הקצב
דרש וא' יתירה. ומטעם
ב' פעמים ית' אל
מותרה דרש נטעם לאו
סמנינן הוא דאז אוקימנן
לעיל בפ' כי תטמאה ודאית
כך אחד. ולא יתירא דרש
כבר שפיעין יתירה
מכילתין טומאה דעד אחד
מהילא לא נתפשה. וכי
תמא דאצטרף לומר
דבעי סתירה כעין טומאה
דאמר להם דאיתקש
סתירה לטומאה ומשום

כז:

לפניה ה' וכן הא דלמר מר בר רב אשי דאילמא אינה שותה משום דכמחיב ואמר ה' ואפי' למי' (פסדרי דף מה:) לא צעין קרא דכמחיב ממודה דאילמא אינה שותה משום דלא מציא לקבילי שבוועה ואפי' גבי הוליה דקרייה לא מעכבא אילס ואילמא שחלו חליפתן פסולה משום דרי' וירא כל הרעו לבינא אלס ונתן על כפיה אע"ג דלאו קרא יחירא הוא דצעי קרא דכמחיב והכי משמע צפרק שלשה מינין צמיר (דף מו:) דמאן דצעי קרא דכמחיב דנזיר ממורט או ויתן לו כפיס אין לו תקנה משום דכמחיב וצמיר על כפי הנזיר וכן אין לו צנן יד משום דכמחיב על צנן ידו תריץ דהרב אשי מהדר למר קשישא לפוס צבחרו דצעי למדק דכמחיב דצעי קבא דכמחיב ואיל' רב אשי מהכא לנצינ למדק דכמחיב דהתם קרא יחירא מיהו רב אשי ס"ל דצעין קרא דכמחיב:

הדרן עלך ארוסה

כשם שהמים בודקין אותה כן בודקין אותה. ירושלמי המאחרים אמר רבי תנחומא מנין זה ונגד רמ"ח אצבעים ש"ו כל כסם שהמים בודקין אותה על כל ביאה וביאה שהיא מקבלת מבעלה לאחר הכניעה כל בודקין אותו וכסם שהיא אקורה לאחיו כל בעל כן היא אקורה לאחיו של בועל היא על ידי שדרכה ליאסר בין לו בין לאחר היא נבדקת אבל הוא לבשתשתה הוא נבדק בדקו אותו ולא אותה אני אומר היות תולה מלא כמאן דברס היות תולה לה ואינו ניכרת דברס כמאן דאמר היות תולה וניכרת הרי לא הוכרה אלא אני אומר מים מגולים ששתה וגבה הכין לא הוין צע"א ומדקדוקיה אלא כדון אלא אני אומר "עם אחרים נסתה ולא כן סבירין מימר לבשתשתה הוא נבדק מיספר שהיה הוא מויד ויהא שוגגה ובדקו אותו ולא בדקו אותה בדקו אותה ולא בדקו אותו אני אומר היות תולה ליה ניחא כמ"ד היות תולה ואינו ניכרת דברס כמ"ד היות תולה וניכרת הרי הוא לא הוכר אלא אני אומר מים מגולים ששתה וגבה הכין לא הוה נבדקוהו אלא כדון אלא אני אומר עם אחרים נסתה מעשה גרש יהא מותר בה מיספר שהיה הוא שוגג ויהא מוידה ובדקו אותה ולא אותו הוא מויד ויהא שוגגה פשיטא שהיא מותרת לביאה גירש מהו שהיא מותרת ב"ה אפשר לומר מויד בה וחסא אמרת היכין הוא שוגג ויהא מוידה פשיטא שהיא אקורה לביאה גירש מהו שהיא מותרת בה אפשר לומר גירש ויהא מותרת ב"ה אלא בשם ר' יוחנן אמר ואלא אשכ עמיתך לא תתן סכנתך לזרע ונתמאה בה בה הדבר חס אלהים:

עשה: גמ' אותו למאן ^{הוא} א

כדמפרש בגמרא¹: מיראב. מדאגת הס

ארוסה פרק רביעי סוטה

וְכַעֲמִיד. וְלֹא חֲגֵרָת: וְנָתַן עַל כִּפֵּי. וְלֹא גִדְמָה קְטוּעַת יָדַיִם:
הַדָּרֵן עַל־אֲרוֹסָה
בְּשֵׁם. כִּי בִדְקִין אִסּוּר. בְּגַ' מִפְרָשׁ לֵה: שְׁנֵאֲמַר וּבִאֵל וּבִאֵל.

הדרן עלך ארוסה

שם : שהמים בודקין אותה כך המים בודקין אותו שנאמר ^בובאו ובאו כשם ^אשאסורה לבעל כך אסורה לבעל שנאמר ^גנמאמה ונמאמה דברי ר' עקיבא א"ר יהושע כך היה דורש זכריה בן הקצב רבי אומר שני פעמים האמורים בפרשה נמאמה ונמאמה אחד לבעל ואחד לבעל: ^דבוים דרש ר' עקיבא ^הוכלי חרש אשר ימלא מהם אל תוכל כל אשר בתוכו ימלא אינו אומר טמא אלא ימלא לטמא אחרים למד על ככר שני שמטמא את השלישי א"ר יהושע מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי שהיית אומר עתיד דור אחר ילמדו ככר שלישי שאין לו מקרא מן התורה שהוא טמא והלא ר' עקיבא תלמידך מביא לו מקרא מן התורה שהוא טמא שנאמר כל אשר בתוכו ימלא: ^ובוים דרש ר' עקיבא ^זמדותם מחזין לעיר את פאת קרמיה אלפים באמה וגו' ומקרא אחר אמר ^חמקור העיר ויחוצה אלף אמה סביב אי אפשר לומר אלף אמה שכבר נאמר אלפים אמה ואי אפשר לומר אלפים אמה שכבר נאמר אלף אמה הא כיצד אלף אמה מגרש ואלפים אמה ^טתחום השבת ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי אומר ^יאלף אמה מגרש ואלפים אמה שדות זכרים: ^{יא}בוים דרש רבי עקיבא ^{יב}או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר שאין ת"ל לאמר ומה ת"ל לאמר מלמד שהיו ישראל עונין שירה אחריו של משה על כל דבר ודבר כקוראין את הלל ^{יג}(אשירה לה' כי נאה נאה) לכך נאמר לאמר רבי נתניה אומר כקורין את שמע ולא כקורין את הלל: ^{יד}בוים דרש ר' יהושע בן הורקנוס לא עבד איוב את הקב"ה אלא שמאחבה שנא' ^{טו}הי קטלני לו אייחל ועדיין הדבר שקול לו ^{טז}אני מצפה או איני מצפה ת"ל ^{יז}עד אנוע לא אסיר תומתי ממני מלמד שמאחבה עשה אמר רבי יהושע מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי שהיית דורש כל ימך שלא עבד איוב את המקום אלא מיראה שנאמר ^{יח}איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע והלא יהושע תלמיד תלמידך למד שמאחבה ימא לבעל בעל מאי עביד וכו' תימא דא

ענות שלא תבא עליו: ירא אלהים. ולא אוהב אלהים: תלמ

מסורת הש"ס

(א) לעיל סה"ב (ב) פסחים יח.
 חזקין לה"ב (ג) יציל וכל סלי.
 (ד) שבת סט. פ: עב. קנב:
 עירובין עט: קב. מנהדרין
 (ה) י"א. י"ב. עירובין י"א.
 תוספתא סוף ערכין פ"ט.
 (ו) רש"י ח"ו (ז) ונקמן סה"ב.
 (ח) ונקמן סה"ב ויהיה ס"א.
 עטמא ובעד' דרש' לה ר"ע
 חד לתרומה ס"א.
 (ט) ונקמן ט"א. י' (י) וס:
 כ"ח ליתא ומחללות.
 (כ) ונקמן ל"א. (ט) ויני.
 רש"י ל"א. ונקמן לה"א.

תורה אור השלם

[illegible][illegible]

(א) אולי ג"ל אבל באמת נראה דקדריש ונסתרה וכו'